

ANNETTE HAMMARÉN OCH NINA KEROLA

MITÄ MISSÄ MILLOIN – VAR NÄR HUR

Grafiska Sällskapet

5/11 – 23/11 2016

Konstnärerna Nina Kerola och Annette Hammarén förenas i sin gemensamma uppskattning av den grafiska bildens uttryck och en stor hantverksskicklighet. Samtidigt bjuder de in till ett samtal om att upptäcka platser. Deras bildvärldar har olika ursprung och skapas med skilda tekniker, men båda väcker tankar om att söka och utforska sin omgivning. Det kan vara bekanta miljöer, som skogen precis intill hemmet eller en främmande sjöbotten som undersöks genom fortsatta steg ut i det grumliga, där den bara foten måste leta sig fram förbi vasstrån och kallt bottenvatten.

I Nina Kerolas bilder återkommer hon själv som en kvinnogestalt som söker sig igenom öppna landskap. Hon har en vilja att utforska det nya, att ta sig framåt trots att hon inte vet var hon ska landa. Samma träd passeras gång på gång och andra moment repeteras i bilderna, som för att påminna oss om hur det känns att kliva in på en ny plats för att i den finna gamla minnen. Kerola vittnar samtidigt om ett starkt behov att regelbundet återvända till hemlandet, på finländsk mark hittar hon sin inspiration och nya bildvärldar. I bildserien *minnen från förr* återkommer bilder på det gamla barndomshemmet, men jag undrar ifall det som vid första anblicken skulle kunna vara ett sökande bakåt inte också är en väg framåt.

Annette Hammarén låter den egna skapandeprocessen bli en del av sökandet. Hennes färdiga bilder uppstår i ett sent skede där ett flertal kontrollerade och slumpartade moment samverkat. Samtidigt kan även hennes bilder innehålla berättelser från det förflutna. I "Geodesi" skildras en typ av höga torn som en gång i tiden användes för att mäta landskapets topografi. En släkting, "Farbror Hjalmar" var med och byggde dessa. Hennes sökande efter bilder tog sig nya banor när stora delar av materialet för utställningen förstördes i en brand på Konsthögskolan bara några veckor innan invigning. Tillsammans med Nina Kerola omvandlades tragedin till en utmaning att hitta nya vägar framåt, något som resulterat både i nya arbetsmetoder och bilder med ett nytt uttryck. I hennes "Grönt landskap" kan vi inte urskilja träd eller någon annan specifik växtlighet, men i bilden kan vi ändå känna oss hemma i naturen.

Susanne Ewerlöf
Curator